**Hazırlayan:** http://www.tagutured.com/forum/index.php

# Hakkında İdam Hükmü Verilen Kimsenin Temyize Başvurmasının Hükmü Nedir?

**السوال:** لو أن رجلا من الموحدين يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله وشهد له المسلمون بصدق إيمانه ثم إتُهم بالقتل و حُكم عليه غيابيا بالاعدام وقُبض عليه وعنده الدليل القاطع فى حكم الطواغيت
(شهود ) على براءته .. هل يجوز له أن يستأنف الحكم ويقدم الشهود على براءته علما بإجماع المحامون قاطبة بأنه سيخرج من القضيه إن قدم الشهود .. وعلما بأنه لا يقر لأهل الدفوع بفعلهم .. وقلبه مطمئن بإيمانه بالله وكفره بالطواغيت

**والجواب:** بسم الله الرحمن الرحيم
الأخت السائلة :
من المتقرر في محكم كتاب الله تعالى أن التحاكم إلى الطواغيت شرك وكفر صريح دل على ذلك إجمالاً شهادةالتوحيد لا إله إلا الله وكل النصوص التي تؤكد وجوب إفراد الله تعالى بالعبادة .
ومن الأدلة الخاصة في عين المسألة قول الله تعالى
{أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا } [الأنعام: 114] وقوله تعالى {أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا (60)} [النساء: 60 ]
ووجه الدلالة من الآيتين بيّن واضح إذ صرّحت الآية الأولى أن الحَكَم في النزاعات إنما هو الله سبحانه وتعالى ، الذي أنزل الكتاب مفصلاً . والآية الثانية تصرّح بأن إرادة التحاكم الى الطواغيت شركٌ بالله وإيمان بالطاغوت .
وإذا عُلِم أن التحاكم الى الطاغوت كفرٌ فلا يجوز التلبس بقول الكفر أو فعله من أجل الدنيا إلا أن يكون ثمّة إكراه ملجئ بشرطه فيرتفع الإثم عن المكرَه

لقول الله تعالى {مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (1066) ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ (107)} [النحل: 106، 107 ]
وبالنظر إلى الحالة التي ذكرتِ فشرائط الإكراه متحققة
فالمكرِهُ قادر على إيقاع ما أكرَه به ، وما هَدَّد به متفق على كونه مما يقع به الإكراهُ الملجيء ، وفي ملاحقتهم للمتّهم وقبضهم عليه دلالة على عزمهم على تنفيذ ما قَضَوْا به ، و بما أنه علِم أو غلب على ظنّه أنه باستئنافه سيُرفع عنه حكم القتل فيُرَخّص له أن يترافع مستئنِفاً الحكمَ ، لا لكون الترافع و الإستئناف لدى محاكم الطاغوت مباحاً ، بل بسبب الإكراه الحاصل كما تقدّم .

هذا وبالله التوفيق.

**Soru:** Farz edelim ki Muvahhidlerden bir adam tağutu reddi ve Allah'a imanı gerçekleştirmiş, diğer Müslümanlar da bu adamın mümin olduğuna şahitlik ediyor. Bu adam öldürme suçuyla itham edildi. Adam hakkında idam cezası verildi. Bu adam daha sonra yakalandı. Tabii adamın elinde masum olduğuna dair kesin deliller (şahitler) var. Bütün avukatlar da adama: "Bu delilleri sunduğun zaman masum olduğun kesin olarak ortaya çıkacak." demiş. Adamın elindeki bu kesin delillerle temyize başvurup masumiyetini ispat etmesi caiz midir?

**Cevap:** Allah (ﷻ)'ın kitabında muhkem olan şeylerden biri; tağuta muhakeme olmanın şirk ve apaçık bir küfür olduğudur. Bu tevhid kelimesine (La ilahe ilallah) dalalet eder. Ayrıca Allah'ın birliğini tekit eden bütün naslar da bunu gösterir. Bu naslardan bazıları:

**Allah (ﷻ) şöyle buyuruyor:**

"(Kur'an'ın Allah katından geldiğini inkar edenlere) "De ki: "Size, hak ile batılı apaçık beyan eden kitabı indirdiği halde (aramızdaki ihtilafı çözmek için) Allah'tan başka hakem mi arayacağım?" Muhakkak ki, kendilerine kitap verdiğimiz (yahudi ve hristiyan alimi olan) kimseler,

onun (Kur’an’ın), sadece hak bilgileri ihtiva eden bir kitap olarak Rabbin katından indirildiğini çok iyi bilirler. (Ey Rasulüm! kitap ehli alimlerinin, Kur’an’ın Allah katından indirildiğini bildikleri konusunda) sakın şüphe edenlerden olma!" (En’am: 114)

Bu ayet gösteriyor ki; herhangi bir ihtilaf anında hüküm verecek olan sadece Allah (ﷻ)’tır.

**Allah (ﷻ) şöyle buyuruyor:**

“Sana ve senden öncekilere indirilenlere inandıklarını iddia edenleri görmüyor musun? Reddetmeleri emrolunmuşken tağuta muhakeme olmak isterler. Oysa şeytan onları derin bir sapıklığa saptırmak ister.” (Nisa: 60)

Bu ayet ise tağuta muhakeme olmayı istemenin, Allah’a şirk koşmak ve tağuta iman etmek manasına geldiğini gösteriyor.

Tağuta muhakeme olmanın küfür olduğu bilinirse dünyalık herhangi bir meselede sözlü veya fiili bir küfür işlemenin caiz olmadığı da bilinir. Tabii ikrah durumu hariç... Çünkü ikraha maruz kalan kişiden günah kaldırılmıştır. Bunun delili:

**Allah (ﷻ) şöyle buyuruyor:**

“İman ettikten sonra kim (ikrah olmaksızın) Allah'ı inkâr eder veya ikrah altında inkâr ederken kalbi küfürden razı olursa; (muhakkak ki) Allah'ın gazabı onların üzerine olacaktır ve onlar büyük bir azaba uğrayacaklardır. Ancak, ikrah altında (inkâr ederken) kalbi imanla dolu olanlar hariç... (İşte bunlar, azaba uğramayacaklardır.)” (Nahl: 106)

İdam cezasına çarptırılan kişinin durumuna baktığımızda, ikrah şartlarının tahakkuk ettiği görülür. İkraha zorlayan kişilerin de dediklerini (idam cezasını uygulama) güçleri vardır. Yapacakları bu şey de (idam cezası) ikrahtan sayılır. Yani; idam cezasına çarptıkları bu kişiyi yakalayıp verdikleri hükmü uygulamaya kadirdirler. Bu fiili kesin olarak gerçekleştirecekler. İdama çarptırılan kişi temyize başvurduğunda bu cezanın kesin olarak kalkacağını biliyorsa bu durumda temyize başvurmasına ruhsat vardır.

**Şu da unutulmamalıdır: Tağuta muhakeme olmanın ya da temyize başvurmanın mubah olduğunu söylememiz bunların caiz olmasından dolayı değil** (Bunlar normal şartlarda şirk olan amellerdir) **bilakis şartları tahakkuk etmiş ikrah söz konusu olduğu içindir.**